

Uin altaan päähän ja ponnistan jaloillani vauhtia. Hörppään vahingossa vettä ja menen sekaisin rytmistä. Näen kuinka vastustaja ohittaa minut. Lähden uimaan niin kovaa kuin pääsen. Läpsäisen altaan reunaa ja pian kuulen kuuluttajan äänen; "Ja näin hyvät katsojat, voittaja on Saija Järvinen! Toisena Sini Uutsjoki! Ja kolmantena Ida Latvakoski!" "Hitto" mutisen noustessani altaasta. Paras kaverini Jenna juoksee luokseni. "Sä olit aivan sairaan hyvä! Mitä kävi?" "Hörppäsin vettä vahingossa" sanon ja irvistän. "Se hörppy pilas mun mahdollisuudet ykkössijaan" lisään haikeana. "Sä oot mahdoton. Sä olit kakkonen!" Jenna nauraa. Sitten näen hänet. Topi kävelee minua kohti. Hänen lihaksikas kroppansa hivelee silmiä. Hän haroo ruskeaa tukkaansa ja hymyilee minulle seksikkäästi. "Huhuu!" Havahdun Jennan huudosta maan pinnalle. "Sori. Mitä?" Kysyn ja katson yhä Topia joka menikin minut voittaneen Saijan luo. Huokaisen raskaasti ja katson Jennaa. "Ei mitään. Lähetään syömään" Jenna puuskahtaa. Kohautan olkiani ja menen suihkuun. Kävelemme kohti Heseä, jutellen. Nyökkäilen ja sanon monta "aha" ja "mm":tä. Mielessäni pyörii Topi. Olisiko minulla mitään mahdollisuuksia häneen? Melkein törmään naiseen joka tulee minua vastaan. "Sini, kuunteletko sä?" "Mm" Mutisen. "SINI!" Jenna karjaisee. Katseita kääntyy ja punastun. Vedän Jennan kädestä Heseen ja katson häntä kysyvästi. "Lähdetkö sinne Jannen bileisiin?" Jenna kysyy. Nyökkään. Bileissä voisin nähdä Topin, sillä hän on Jannen kaveri. Menemme tilaamaan ja vilkaisen puhelintani. Yksi viesti. Ja sehän on Topilta! Topi: Lähetkö syömään sunnuntaina? Kirjoitan vastausta nopeasti. Sini: Toki. Nähdään puol kaheksalta Joutsenen edessä ;). "Sini" "Sori Jenna! Topi pyys mua treffeille" Sanon pahoittelevana. "Äh ei se mit-" hän keskeyttää lauseensa kun hänen puhelimensä soi. Kuuntelen Jennan puhelua. En sa sanoista selvää mutta Jennan katse muuttuu koko ajan huolestuneemmaksi. "No?" Kysyn kun hän lopettaa puhelun. "Äiti on sairaalassa!" Hän sanoo ja ryntää pois. Jään ällistyneenä istumaan. Syön ateriani loppuun ja lähden. Mietin Jennaa. Tiedän miltä hänestä tuntuu. Kun olin yhdeksän, isäni kuoli. Se oli minulle ja varsinkin äidille kova paikka. Siitä on nyt seitsemän vuotta. Äidillä on uusi miesystävä, Jani. Hän on ihan mukava, mutta kukaan, ei kukaan korvaa isää. Havahdun mietteistäni puhelimen viestiääneen. Toivon sen olevan Jennalta tai Topilta mutta se on äidiltä. Äiti: Tuu kotiin syömään. Huokaisen ja menen bussikatokseen. Tuijotan helsinkiläisten kiirettä ja vilskettä. Astun bussiin, näytän korttiani lukijalle ja istuudun. Jään pois oikealla pysäkillä ja kävelen viisi minuuttia kunnes saavun kerrostalomme kohdalle. Kävelen hissiin ja painan kuudenteen kerrokseen vievää nappia. Hissiin astuu vielä pari naapuriamme ja rupattelemme niitä näitä. Avaan kotioven ja haistan makaronilaatikon. "Sini! Tuu syömään!" Äitini huutaa keittiöstä. "Käytiin Hesessä! Meen tekee läksyt!" Huudan takaisin ja kävelen huoneeseeni. Se on perus lukiolaisen huone, kirjoja pöydällä ja vaatteita lattialla. Samassa puhelimeni värähtää. Jenna: Mun äitillä on syöpä